

Številka: 013-46/2011/6

Datum: 22. 11. 2011

Zadeva: Zapisnik 2. seje Sveta za živinorejo

Druga seja Sveta za živinorejo je potekala 17. 11. 2011 v prostorih Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana, s pričetkom ob 13. uri.

Prisotni člani Sveta za živinorejo: mag. Marko Čepon, Marko Dolinar, mag. Janez Glavač, mag. Ajda Kermauner Kavčič, prof. dr. Drago Kompan, prof. dr. Milena Kovač, Tomaž Perpar, Danilo Potokar, Blaž Zidarič, Franc Šmerc, mag. Vitomir Bric, prof. dr. Dejan Škorjanc, Viktor Štokojnik, doc. dr. Dušan Terčič, doc. dr. Jože Verbič.

Odsotni člani Sveta za živinorejo: Boris Grabrijan, Vekoslav Černel, prof. dr. Marjan Kosec, Tadeja Kvas-Majer, mag. Stane Bergant.

Ostali prisotni: mag. Dejan Židan, Alojz Senegačnik, Marjeta Bizjak, Marta Hrustel Majcen, Jana Tavčar, Gregor Pečlin, dr. Peter Kozmus, dr. Marjeta Čandek Potokar, David Kadunc.

Predsednik Sveta mag. Čepon ugotovi, da je prisotnih 15 članov in odsotnih 5 članov in tako je Svet sklepčen. V nadaljevanju preda besedo g. ministru.

Mag. Židan je povedal, da je bilo na zasedanju EU ministrov izpostavljena tema glede reje kokoš nesnic in s tem povezanim vprašanje reje v klasičnih kletkah. Zaradi neprilagoditve velikega števila rej na nove zahteve Evropske unije je bil sprejet dogovor, da zakonodaja s 1. 1. 2012 sicer prične veljati, vendar pa se do 1. 7. 2012 ne bo izvajala kontrola. Poudaril je še, da je pričakovati, da v prašičereji kjer so prav tako predvidene spremembe EU ne bo tako prizanesljiva. Izpostavil je še težave z nefunkcionalnim proračunom za leto 2012, ki bo vsekakor predmet rebalansa, vendar pa je tu še vprašanje volitev in oblikovanje nove vlade. Svetu za živinorejo je še predstavil dopis, ki ga je prejel od g. Brica in sicer glede enotne podatkovne baze v živinoreji. Idejo je g. minister podprl. Dopis je bil posredovan vsem članom Sveta.

Mag. Čepon v nadaljevanju predlaga naslednji dnevni red:

1. Pregled in potrditev zapisnika 1. seje Sveta za živinorejo;
2. Obravnava ocene Rejskega programa za pasmo ljutomerski kasač (prof. dr. Kompan, mag. Glavač);
3. Obravnava ocene Programa zaščite kranjske čebele (*Apis Mellifera Carnica*, Pollmann 1879) v Sloveniji (doc. dr. Terčič, mag. Čepon);
4. Problematika raziskovalnega in razvojnega dela v živinoreji (dr. Čandek-Potokar, prof. dr. Kovač);
5. Obravnava osnutka Strategije prehoda Slovenije v nizkoogljično družbo do 2050 (doc. dr. Verbič);
6. Razno.

Sklep 1: Člani Sveta so soglasno potrdili predlagan dnevni red.

1. Pregled in potrditev zapisnika 1. seje Sveta za živinorejo;

Mag. Čepon predstavi zapisnik in sklepe 1. seje Sveta.

Glede 4. sklepa, ki je bil sprejet na 1. seji Sveta, je mag. Čepon povedal, da je ministrstvo pripravilo analizo glede razlike pri plačilu zootehniških storitev na področju konjereje in jo v nadaljevanju na kratko predstavi. Stališče ministrstva je, da rejci konj za rejo in rabo že sedaj plačujejo zelo visoke cene (280% oziroma 320% več kot rejci registriranih kopitarjev), zato dodatno obremenjevanje teh rejcev ni opravičljivo in zato tudi ni ekonomskega opravičila. Z dodatnim povišanjem cen, bi lahko povzročili, da večji del kopitarjev za rejo in rabo sploh ne bi bil označen, kar pa je z vidika sledljivosti izredno slabo.

O izvedbi 5. sklepa 1. seje je poročal mag. Bric, ki ob tem tudi natančneje predstavi pismo o enotni podatkovni zbirki, ki ga je posredoval g. ministru. Njegovo mnenje je, da bi z enotno bazo podatkov dobili boljši produkt z nižjimi stroški vzdrževanja. Seveda pa bi bili na začetku stroški vzpostavitve takega sistema nekoliko višji. S tem bi imeli enotno bazo podatkov, ki bi jo lahko vsi uporabljali.

Prof. dr. Kovač je opozorila na previdnost pri združevanju baz podatkov saj se pri različnih vrstah domačih živali pojavljajo različni problemi. Seveda pa je pametno razmišljati o združevanju, vendar pa bo potrebnega še veliko dela.

G. Perpar se je zavzel za kontinuiteto dela in varstvo do sedaj zbranih podatkov. Hkrati je poudaril, da morajo biti podatki bolj dostopni izvajalcem javnih služb. Predlagal je širši sistem, ki bi vključeval tudi podatke o krmi, zemljiščih, itd., saj je po njegovem mnenju potrebno graditi bazo predvsem na uporabnosti podatkov.

Mag. Židan predlaga, da v delovni skupini kot predstavnica MKGP sodeluje mag. Marjana Drobnič.

Na podlagi diskusije se je oblikoval naslednji sklep:

Sklep 1: Razširjena delovna skupina v sestavi mag. Bric, prof. dr. Kovač, g. Perpar, doc. dr. Mrkun, predstavnik MKGP in predstavnik VURS-a do konca marca 2012 pripravi izhodišča oziroma predloge o enotni bazi za področje živinoreje. O delu delovna skupina kontinuirano poroča na sejah Sveta za živinorejo.

Pri sklepu 6 1. seje Sveta g. Potokar predstavi dopis o racionalizaciji delovanja javnih služb strokovnih nalog v živinoreji, ki so ga skupaj pripravili predstavniki priznanih rejskih organizacij in izvajalci javnih služb s področja govedoreje, prašičereje in reje drobnice. Izpostavljena je bila glavna ugotovitev, da so izvajalci javne službe na področju govedoreje, prašičereje in reje drobnice v zadnjih letih že racionalizirali delo, da se bo z nadaljnjim zmanjševanjem sredstev zmanjšalo tudi število zaposlenih s tem pa tudi obseg dela. S tem bo ogroženo izvajanje potrjenih rejskih programov, kar lahko pripelje do ukinjanja nacionalnih selekcijskih programov in s tem do odvisnosti naših rejcev od tuje selekcije.

Drugih predlogov oziroma stališč o racionalizaciji delovanja javnih služb na področju živinoreje ministrstvo in prejelo.

Minister je podprl stališče, ki ga je predstavil g. Potokar in izrazil zadovoljstvo, da se vsebinski argumenti za ohranitev služb pripravljajo. Saj vemo kakšne težave nas v prihodnje pri pripravi proračuna oziroma rebalansa proračuna še čakajo. Ob tem je še predlagal, da tudi druge vrste pripravijo argumente zakaj moramo ohraniti stvari na današnjem nivoju. Izpostavil je, da v primeru linearnega zmanjševanja sredstev pri pripravi rebalansa takšne argumentacije verjetno ne bodo učinkovite.

Sklep 2: Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije, priznane rejske organizacije in izvajalci javne službe strokovnih nalog v živinoreji pripravijo strokovne argumente za ohranitev strokovnih služb na današnjem nivoju.

Glede sklepa 14 in 15 1. seje Sveta je g. Pečlin povedal, da so usklajevanja pri Pravilniku o pogojih za razmnoževanje zastala, kot posledica napačnega razumevanja vodenja evidenc uporabe samcev. Dodal je, da so nadaljnje aktivnosti predvidene za 28.11. 2011, kjer bodo skušali nesporazum razrešiti. Sledilo bo usklajevanje s pravno službo ministrstva, nato bo poslan vsem priznanim rejskim organizacijam, posredovan pa bo tudi v obravnavo na Svet za živinorejo.

Sklep 3: Člani Sveta so soglasno potrdili zapisnik 1. seje Sveta z dne 8. 9. 2011.

2. Obravnava ocene Rejskega programa za pasmo ljutomerski kasač (prof. dr. Kompan, mag. Glavač);

Mag. Glavač je predstavil oceno rejskega programa za ljutomerskega kasača, ki sta jo pripravila skupaj s prof. dr. Kompanom. Povedal je, da sta pri rejskem programu naletela na dva koncepta in sicer koncept ohranitve tradicionalne pasme in koncept hitrega tekmovalnega konja, kar je tudi razvidno iz predloga uporabe plemenjakov. Predlagal je, da se za ljutomerskega kasača in kasača združi, ter se s pravili za vpis v rodovniško knjigo določi poseben razdelek za ljutomerskega kasača. Hkrati je predlagal, da se ocenjevalca in pripravljavci rejskega programa sestanejo glede uskladitve pripomb na rejski program.

Prof. dr. Kompan je dodal, da je ljutomerski kasač opredeljen kot tradicionalna pasma, zato je treba najti rešitev nastale težave. Ob tem se moramo zavedati, da konec leta poteče priznanje rejski organizaciji in s tem potrditev rejskega programa. Povedal je še, da sta ugotovila, da rejski program predvideva uporabo plemenjakov, ki se uporabljajo tudi v populaciji kasača, kar vsekakor ni v prid ohranitvi tradicionalne pasme. Pomanjkljivosti je treba nujno odpraviti.

Prof. dr. Kovač je povedala, da je tudi sama med pripravljavci rejskega programa, zato se z oceno v celoti ne strinja, je pa pripravljena na skupni sestanek, kjer bi obravnavali vse pripombe in rejski program ustrezno popravili oziroma dopolnili.

G. Pečlin je opozoril na skrajni rok potrditve rejskega programa z vidika tekočega izvajanja javne službe strokovnih nalog za ljutomerskega kasača v letu 2012.

Sklep 4: Ocenjevalca in pripravljavci rejskega programa za ljutomerskega kasača se sestanejo, slednji popravijo in dopolnijo rejski program, ki se na podlagi pozitivne ocene ocenjevalcev obravnava na korespondenčni seji Sveta za živinorejo. Korespondenčna seja Sveta bo 15. 12. 2011.

3. Obravnava ocene Programa zaščite kranjske čebele (*Apis Mellifera Carnica*, Pollmann 1879) v Sloveniji (doc. dr. Terčič, mag. Čepon);

Doc. dr. Terčič je predstavil strokovno oceno Programa zaščite kranjske čebele (*Apis Mellifera Carnica*, Pollmann 1879) v Sloveniji, ki sta jo pripravila skupaj z mag. Čeponom. Po njenem mnenju gre za strateški dokument, ki predstavlja in opisuje trenutno stanje v panogi, hkrati pa navaja naloge oziroma ukrepe katere bi bilo potrebno izvajati. Dodal je, da mora tak program vsebovati vse ključne faze, na katere sta v oceni tudi opozorila. V nekaterih fazah je potrebno program še konkretizirati. Predvsem je opozoril na možne odklone od začrtane poti, ki jo program navaja, saj nekatere aktivnosti temeljijo na do sedaj še neznanih metodah. V tem primeru mora program obsegati tudi t.i. »plan B«. Hkrati je opozoril na časovno opredelitev celotnega programa kakor tudi posameznih nalog ter na šibkost programa v delu spremljanja realizacije. Dodal je, da je potrebno program natančneje finančno ovrednotiti.

Dr. Kozmus se je zahvalil za oceno programa in dodal, da se z večino pripomb strinja. Dodal je, da je prvi cilj tega programa ohraniti kranjsko čebelo in s tem povezati vse slovenske čebelarje.

G. Šmerc je podprl dr. Kozmusa in dodal, da imamo zakonsko določeno, da je kranjska čebela avtohtona pasma in tukaj ni dileme o glavnem cilju programa hkrati pa mora čebelarje pri tem povezati.

Doc. dr. Terčič je še spomnil na evropske aktivnosti glede ohranitve čebel ter pripomnil, da se morda s tem programom preveč omejujemo zgolj na kranjsko čebelo. Morda bi morali ta program razumeti širše, kot program ohranjanja čebel. Usmeritev mora biti v zagotavljanju okolja v katerem bodo čebele sploh preživele. Predlagal je še, da se v naslov programa doda besedo »nacionalni«.

G. Senegačnik je povedal, da bo v nadaljnjem postopku program predmet javne razprave, ob tem pa opozoril na zavedanje, da ne glede na javno odobritev, finančni načrt še vedno ostaja odprt saj vemo kakšno je trenutno finančno stanje v državi.

Prof. dr. Kompan je predlagal, da se program omeji do leta 2020.

Mag. Čepon je predlagal, da se v programu za javno obravnavo v tabeli na koncu programa opredeli zgolj naloge.

Na podlagi razprave je bil sprejet naslednji sklep:

Sklep 5: Pripravljavci Programa zaščite kranjske čebele (*Apis Mellifera Carnica*, Pollmann 1879) v Sloveniji dopolnijo oziroma popravijo program v skladu s strokovno oceno in razpravo na 2. seji Sveta. Dopolnjen program posredujejo na ministrstvo najkasneje do 10. 12. 2011. Program bo obravnavan na korespondenčni seji Sveta. Po potrditvi programa na Svetu bo le-ta posredovan v javno obravnavo.

4. Problematika raziskovalnega in razvojnega dela v živinoreji (dr. Čandek-Potokar, prof. dr. Kovač);

Dr. Čandek-Potokar je predstavila problematiko financiranja raziskovalnega in razvojnega dela v živinoreji. Navedla je, da trenutno predstavlja vir financiranja:

- Javna agencija za raziskovalno dejavnost RS (ARRS), ki financira preko raziskovalnih programov, projektov (temeljni, aplikativni post-doc) in mladih raziskovalcev;
- MKGP preko Ciljno-raziskovalnih projektov (CRP) projektov in razvojnih nalog v Skupnem temeljnem rejskem programu (STRP);
- Evropski projekti, ki pa so majhnim skupinam in državam težje dostopni.

Na podlagi analize o namenu sredstev ARRS upoštevajoč obseg financiranja programa ter sorazmerni delež področja na programu je povedala, da področju Živalska produkcija in predelava pripada 8,7 polne delovne moči (FTE) ali 11,6 % sredstev Biotehnika. Nekatere temeljne živinorejske vsebine (npr. sistemi reje, etologija, selekcija) pa programsko niso pokrite.

Dodala je, da pri projektne financiranju analiza desetletnega obdobja kaže padec sorazmernega deleža sredstev za področje pod 10% oziroma pod 5 FTE v letu 2010. Upoštevajoč prvo področje mentorja je bilo v letu 2010 financiranih 24 mladih raziskovalcev (MR) z 10 FTE kar predstavlja 15% delež. Skupno torej okoli 24 FTE za preko 100 aktivnih raziskovalcev.

Povedala je, da javno dostopni podatki ne omogočajo podrobne analize za področje CRP projektov na MKGP. Iz razpoložljivih podatkov Informacijskega sistema o raziskovalni dejavnosti v Sloveniji (SICRIS) je mogoče oceniti, da je situacija podobna ter, da gre za podcenjenost živinorejskih tem. Vsebine CRP projektov določa in jih recenzira MKGP, zato je izpostavila problem upoštevanja predlogov vsebin s strani uporabnikov (npr. rejske organizacije, živilska industrija).

V nadaljevanju je opozorila, da kvantitativni kriteriji raziskovalne uspešnosti raziskovalcev po metodologiji ARRS, ki imajo kot prvo področje navedeno 4.02 - Živalska produkcija in predelava, preračunano na financirani FTE kaže, da so raziskovalci v znanstveni produkciji najmanj primerljivi s povprečjem za biotehniko, v strokovni dejavnosti pa jo bistveno presegajo.

Problem ni v kakovosti dela, temveč v financiranju (obseg, vsebine). Dodala je, da je potrebno zagotoviti stabilno financiranje, ki bi ustrezno pokrivalo različne vsebine.

Na koncu je dodala, da naravne danosti Slovenije pogojujejo, da je glavna kmetijska panoga živinoreja, ki skupaj z živilsko predelovalno industrijo predstavlja najpomembnejši segment agroživilstva. Vlaganje v raziskave in razvoj na področju pa ni sorazmerno pomenu panoge.

Prof. dr. Škorjanc je dodal, da ga čudi kakšni projekti vse spadajo pod živinorejo ter, da praktično tipičnih živinorejskih tem ni. Pri tem so na področju rastlinstva veliko boljši. Hkrati je opozoril na težavo pri tekmovanju za projekte z npr. Inštitutom Jožef Štefan, saj ti ljudje hkrati postavljajo tudi kriterije za te projekte. Dodal je, da nameravata z dr. Čandek-Potokarjevo to problematiko predstaviti tudi na ARRS.

Prof. dr. Kovač je dodala, da jo predvsem motijo kriteriji za živinorejsko produkcijo, ki so previsoko postavljeni in so tako višji kot za druga področja. Ob tem je predlagala, da bi morali živilsko produkcijo in veterino postaviti kot samostojno področje ter hkrati prevetriti kriterije.

Dr. Čandek-Potokar je dodala, da so ideje o odcepitvi področja lahko tudi dvorezen meč in predlagala, da je potrebno predvsem izbrati več programskega financiranja.

G. Senegačnik je predlagal, da bi skupina strokovnjakov na področju živinoreje določila oziroma identificirala ključne raziskovalne teme in vsebine do leta 2020.

Prof. dr. Kompan je omenil še Tehnološko platformo, ki opredeljuje cilje na področju raziskav do leta 2025, kar bi lahko predstavljalo izhodišče.

Sklep 6: Imenuje se delovno skupino iz predstavnikov institucij, ki delujejo na področju živinoreje, da določijo ključne raziskovalne teme do leta 2020. Delo koordinirata dr. Čandek-Potokar in prof. dr. Kovač.
Svet za živinorejo podaja pobudo ministrstvu, da raziskovalne teme s področja živinoreje obravnava kot prioritete raziskovalnega dela za razvoj živinoreje.

5. Obravnava osnutka Strategije prehoda Slovenije v nizkoogljično družbo do leta 2050 (doc. dr. Verbič);

Doc. dr. Verbič je povedal, da je do konca februarja v javni obravnavi osnutek Strategije prehoda Slovenije v nizkoogljično družbo do leta 2050, ki so ga izdelali na Službi Vlade RS za podnebne spremembe.

Strategija se ukvarja tako z blaženjem podnebnih sprememb, t.j. zmanjševanjem izpustov toplogrednih plinov, kot tudi s prilagajanjem na podnebne spremembe. Posebej je obravnavano tudi poglavje o kmetijstvu. Na tem področju si je strategija zadala štiri cilje. Prvi cilj, je opredeljeno znižanje skupnih emisij (razen goriv) iz kmetijstva na približno 1,225 Mt CO₂ ekv do leta 2050. Ob tem je doc. dr. Verbič opozoril, da je bila v letu 2010 vrednost 1,996 Mt, to pomeni zmanjšanje za 39 %. Od 1986 smo zmanjšali emisije za 11,5 % (35 % na kg prirejenega mleka), rezerv za zmanjšanje pa počasi zmanjkuje. Naslednji trije cilji, ki jih strategij še opredeljuje so: prilagoditev kmetijstva na podnebne spremembe s povečanjem samooskrbe s hrano na vsaj 80 %, optimiranje strukture in učinkovitosti kmetijstva pri zagotavljanju ekosistemskih storitev na sonaraven ali ekološki način.

V strategiji so za doseganje teh ciljev navedene usmeritve in sicer: podpore uvajanju ekološkega kmetijstva tudi preko raziskav. Ob tem doc. dr. Verbič opozarja na pretirano poudarjanje učinka mineralnih gnojil, ki prispevajo 7,7 % izpustov iz kmetijstva. Ob tem je še izpostavil, da računi kažejo da se na kg prirejenega mleka v ekoloških rejah sprosti za 12 % več toplogrednih plinov (TGP) kot v konvencionalni reji. Če bi vsi uvedli ekološko rejo pomeni to 70 kt več TGP, kar je približno polovica tistega, kar nastane zaradi gnojenja z mineralnimi gnojili.

Na podlagi omenjenega predlaga spodbujanje kmetovanja z majhnimi emisijami toplogrednih plinov s poudarkom na učinkoviti reji domačih živali, učinkoviti rabi živalskih in mineralnih gnojil in boljšemu izkoriščanju potenciala za simbiotsko vezavo dušika iz zraka.

V nadaljevanju strategija za doseganje ciljev opredeljuje še naslednje usmeritve: spodbude za vzpostavitev lokalne oskrbne verige, zagotavljanja prenosa novih tehnologij, dobrih praks in znanja v prakso, podpore za optimizacijo prireje in umik živinoreje z najboljših kmetijskih zemljišč, podpore povečanju rastlinske pridelave ter uporabe najboljših kmetijskih zemljišč za pridelavo žit, sadja in zelenjave, razvoj modela za določanje snovnih tokov ter zmanjševanje teh snovnih tokov, podpore širšemu uvajanju ekoloških sredstev, gnojil in tehnik kmetovanja.

Dodal je, da je v besedilu veliko splošnih ocen, za katere ni dokazov ali pa celo ne veljajo. Besedilo je neuravnoteženo v smislu pretiranega poudarjanja usmeritev, ki ne bodo prav veliko doprinesle k zmanjšanju emisij in prilagajanju podnebnim spremembam, na drugi strani pa so nekatere ključne usmeritve zanemarjene. To velja tudi za povzetek strategije, kjer je kot glavna in edina priložnost na področju kmetijstva omenjena vzpostavitev oskrbne mreže s sonaravno pridelano hrano. Videti je, da pripravljavci osnutka niso upoštevali strukture najpomembnejših virov izpustov toplogrednih plinov v kmetijstvu in da pri pripravi usmeritev niso upoštevali načela, da lahko največ dosežemo tam, kjer so izpusti največji. Zdi se tudi, da ciljna vrednost za emisije v letu 2050 (1,225 Mt CO₂ ekv.) ne temelji na ocenah učinka predstavljenih usmeritev.

G. Senegačnik je povedal, da je ministrstvo glede omenjene strategije že posredovalo in na podlagi vseh pripomb tudi predlagalo sestanek s službo, ki je strategijo pripravila. Ob tem je povedal, da je besedilo strategije resnično slabo, zato se na ministrstvu že pripravlja novo besedilo.

Doc. dr. Verbič je še dodal, da z ministrstvom že sodelujejo in da so bile pripombe na strategijo tudi že posredovane.

Sklep 7: Svet za živinorejo meni, da bi morale biti besedilo Strategije prehoda Slovenije v nizkoogljeno družbo do leta 2050 bolj osredotočeno k ciljem, to je k zmanjšanju izpustov toplogrednih plinov in prilagajanju kmetijstva podnebnim spremembam. Na področju živinoreje je premalo izpostavljeno, da lahko cilj dosežemo le z zmanjšanjem izpustov toplogrednih plinov na enoto prirejenega mesa, mleka in jajc in ne z zmanjševanjem outputa. Ne moremo se strinjati z usmeritvijo v umik živinoreje z najboljših kmetijskih zemljišč, saj bi to pomenilo ukinitvev prašičereje in perutninarstva. Za rastlinsko pridelavo na teh območjih bi to pomenilo kmetovanje brez živinskih gnojil ali pa transport živinskih gnojil iz območij z razvito živinorejo.

6. Razno.

G. Perpar je povedal, da so bila vsem izvajalcem strokovnih nalog v živinoreji poslana izhodišča za pripravo letnih programov za izvedbo skupnega temeljnega rejskega programa in da apelira na ministrstvo, da se v letošnjem letu programi čimprej potrdijo in se zagotovi redno financiranje strokovnih nalog že od začetka leta 2012.

Sklep 8: Svet za živinorejo apelira na ministrstvo in izvajalce javne službe strokovnih nalog v živinoreji, da se čimprej pripravi in potrdi letne programe za izvedbo skupnega temeljnega rejskega programa in zagotovi tekoče financiranje v letu 2012.

Mag. Bric je postavil vprašanje ali je resnično, da so se sredstva namenjena za javno službo strokovnih nalog v živinoreji v zadnjih letih zelo znižala, do čim so pri drugih javnih službah ostala na enakem nivoju. Ob tem je še izpostavil zaskrbljenost zniževanja sredstev in vprašanje, ali to zniževanje sredstev pomeni odnos države do živinoreje.

G. Senegačnik je povedal, da točnih podatkov glede razmerja sredstev med javnimi službami trenutno ne pozna, vendar pa se lahko te podatke pridobi. Izpostavil je še resolucijo »Zagotovimo hrano.si«, ki kaže na veliko podporo prav živinoreji. Zavedati se je potrebno, da smo v okolju, kjer brez živinoreje enostavno ne gre, ob tem pa se postavlja vprašanje kako jo bomo obdržali.

G. Šmerc je izpostavil problem razpisa za gradnjo hlevov, kjer naj ne bi bili zajeti seniki. Hkrati je izpostavil vprašanje glede tolmačenja zakona o veterinarstvu. Dejal je, da je NVI njihov partner pri zagotavljanju zdravstvenega varstva čebel. Na podlagi tega so oni tisti, ki skrbijo za zdravstveno stanje čebel s tem pa za ta del tudi prevzemajo odgovornost. Kajti čebelar je odvisen od zdravstvenega stanja čebel, ki je tesno povezano s produkcijo, s tem pa se postavlja vprašanje produkcijske odgovornosti.

G. Štokojnik je povedal, da je nerazumno, da se produkcijsko odgovornost prenaša na veterinarsko službo. Dodal je, da je za čebelarje že tako na voljo brezplačna veterinarska služba, da že sedaj brezplačno prejemajo zdravila, hkrati pa imajo še svojo svetovalno službo. Ob tem je prenašanje produkcijske odgovornosti na veterinarje nedopustno.

G. Dolinar je izpostavil problematiko glede prodaje plemenske živine, kjer naj bi prihajalo do dolgega čakanja na vso dokumentacijo oziroma odgovore Veterinarske uprave RS. Hkrati je dodal, da bi morali programi vsakoletnega izobraževanja, ki jih predpisuje zakon o živinoreji pred potrditvijo na ministrstvu tudi v soglasje na priznane rejske organizacije.

Mag. Čepon je povedal, da je trenutno v veljavi obstoječi pravilnik, ki ureja izobraževanje na področju živinoreje, ki kaj takega ne predvideva. Za kaj takega bi bila potrebna sprememba zakonodaje.

2. seja Sveta za živinorejo se je zaključila ob 17. uri.

Zapisal:
David Kadunc
svetovalec

mag. Marko Čepon
predsednik Sveta za živinorejo

Poslati:
- članom Sveta za živinorejo;

Vložiti v zbirko dokumentarnega gradiva.

